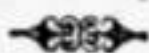

Ἐπὶ φύλλου λευκώματος
τῆς Κυρίας Λ. Β.

περιστέοντος παντοῖα κοσμήματα

Λάμπουσ' οἱ κόσμοι τῶν ἀδαμάντων
καὶ τὰ ἐκπώματα τ' ἀργυρᾶ
πλὴν ὡς οὐδ' ἄργυρος οὐδ' ἀδάμας
λάμπ' ἢ καρδία ἢ καθαρά.

Τῆς Κυρίας Μ. Τ.

Ἐκ τῶν τοῦ ΒΥΡΩΝΟΣ

Καθὼς συχνὰ ὀνόματα ἀποθανόντων φίλων
μᾶς σταματῶσ' εἰς μάρμαρον μεμονωμένων τάφων,
εἶθε παρόμοιος ἐδὼ τὸ ὄνομά μου γράφων,
νὰ σταματῶ τὸ βλέμμα σου 'ς αὐτὸ τὸ λευκὸν φύλλον.

Ἄν μετὰ χρόνους τὸ ἰδῆς ποτὲ συλλογισμένη,
ὡς ἐνθυμεῖσαι τοὺς νεκροὺς κ' ἐμέ τότε ἐνθυμήσου,
καὶ ὡς εἰς τάφον, ὑπ' αὐτὸ τὸ φύλλον συλλογίσου
ἢ φιλικὴ καρδία μου πῶς κεῖται τεθαμμένη.

